

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่พ่อเป็นผู้นำทาง ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นผู้นำทางในลักษณะเดียวกันและแสดงหนทางกลับบ้านให้กับทุกคน กลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด
- คำถาม:** ความลับอะไรของละครที่คงอยู่ตลอดไปที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ลูกๆ เท่านั้นที่รู้?
- คำตอบ:** ไม่สามารถเพิ่มหรือลบนักแสดงออกไปในละครที่คงอยู่ตลอดไปที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นตลอดไป บางคนพูดว่า: เราไม่ต้องการเข้ามาสู่วงจรของการมาและการไปนี้ บาบาพูดว่า: ใช่ สิ่งนี้เป็นไปได้สำหรับในบางเวลา แต่ไม่มีใครสามารถได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระโดยสิ้นเชิงจากการเล่นบทบาทของเขา มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ความลับของละครนี้

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ว่าใครที่เรียกว่าโบลานาถ (เจ้าผู้ไร้เดียงสา) เพียงลูกๆ ของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่รู้จักท่าน ผู้คนยุคเหล็กไม่รู้จักท่านแม้กระทั่งน้อยนิด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือผู้ที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ท่านให้คำแนะนำของท่านเอง เวลาที่ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใด พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ พ่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกที่เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิแก่ลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถเพิ่มหรือเอานักแสดงแม้เพียงคนเดียวออกไปได้ แต่ละครได้รับบทบาทของตนเอง ไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป ไม่ว่าบางคนจะเป็นของศาสนาใดเขาจะเข้าไปสู่ศาสนานั้นอีกครั้ง แม้ว่าชาวพุทธและชาวคริสต์ ฯลฯ อาจจะมีคำอธิษฐานที่จะไปสู่สวรรค์พวกเขาก็ไม่สามารถไปที่นั่น บทบาทของเขาเริ่มขึ้นเมื่อผู้ก่อตั้งศาสนาของเขา มาเท่านั้น สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ในเวลานั้นมนุษย์โลกทั้งหมดเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า นั่นคือพวกเขารู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นมนุษย์เท่านั้นที่ควรจะรู้สิ่งนี้ใช่ไหม? นี่คือโรงละครของมนุษย์ แต่ละดวงวิญญาณมาจากดินแดนนิพพาน (เหนือเสียง) เพื่อเล่นบทบาทของเขา และจากนั้นแต่ละคนก็ทำความเพียรพยายามที่จะกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน พวกเขาพูดว่าพระพุทธเจ้าได้ไปสู่ดินแดนนิพพาน อย่างไรก็ตามไม่ใช่ร่างกายของพระพุทธเจ้าที่ไปที่นั่น เป็นดวงวิญญาณที่ไป พ่ออธิบายว่า: ยังไม่มีใครสามารถไปที่นั่น ไม่มีใครสามารถทิ้งละครไปได้ พวกเขาไม่สามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บางคนเชื่อว่าพวกเขาสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป พวกเขาจึงเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม เช่นชาวเจนพวกเขาเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม พวกเขามีขนบธรรมเนียมและระเบียบแบบแผนของตนเองและพวกเขามีครูของตนเองที่พวกเขาเชื่อ อย่างไรก็ตามไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นตลอดไป ลูกๆ รู้ว่าลูกทั้งหมดคือนักแสดงในละครนี้ ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขามาเมื่อไรและพวกเขาจะกลับไปอย่างไร สัตว์จะไม่รู้สิ่งนี้ มนุษย์พูดว่า: พวกเราคือนักแสดงที่กำลังเล่นบทบาทของเรา นี่คือนามของการกระทำที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ โลกวิญญาณนั้นไม่สามารถเรียกว่าสนามของการกระทำ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีความสนุกสนานและเกมที่นี่ ไม่มีการกระทำที่แสดงที่นี่ ลูกลงมาจากโลกที่ไม่มีตัวตนสู่โลกที่มีตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของลูกที่เฝ้าแต่ซ้ารอย การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้น สงครามมหาภารตะได้จารึกไว้ในคัมภีร์ ได้เขียนไว้ว่ายาดาวาสและพรวาสดายและพันดาวาสทั้งห้าเท่านั้นที่เหลืออยู่ ต่อมาแม้กระทั่งพวกเขาก็หลอมละลายและตายบนภูเขาและไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่เลย นี่คือนิพพานที่พวกเขาเชื่อว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเคยเกิดขึ้น พวกเขาได้นั่งลงและแต่งเรื่องเหล่านั้นทั้งหมด แล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นว่าเด็กทารกมาดูดนมหัวแม่มือของเขานบนใบโพธิ์ในทะเลอย่างไร เวลานี้โลกจะถูกสร้างขึ้นด้วยเขาได้อย่างไร? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่มนุษย์ได้ยินพวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า: จริง จริง เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าสิ่งต่างๆ ทุกประเภทได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์! คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ที่ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา บางคนมีการหลุดพ้นในขณะที่บางคนไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต เมื่อเป็นเวลาสำหรับบทบาทของแต่ละดวงวิญญาณ (นักแสดง) ที่จะเริ่มขึ้นและแล้วพวกเขาจะลงมาอีกครั้ง ไม่มีใครนอกจากลูกๆ เข้าใจความลับของละคร มีคำกล่าวไว้ว่า: พวกเราไม่รู้จักร่างกายผู้สร้างและสิ่งสร้าง หากผู้ที่เป็นนักแสดงในละครนี้ไม่รู้จักตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของละครหรือระยะเวลาของละคร ฯลฯ ก็กล่าวได้ว่าพวกเขานั้นไม่รู้จัก แม้กระทั่งเมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขาพวกเขาก็ไม่เข้าใจเพราะพวกเขาเชื่อใน 8.4 ล้านชาติเกิด พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรคือหลายล้านปี เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเขามาหาบาบาวงจรแล้ววงจรเล่าเพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลก ลูกพูดว่า: พวกเราได้พบท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเพื่อประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเราด้วยเช่นกัน ทุกคนราชาและราชินีพร้อมกับปวงประชาทั้งหมดกลายเป็นนายของโลก ปวงประชาพูดเช่นกันว่า

: พวกเราคือนายของโลก อาณาจักรจันทราวงศ์ไม่ได้คงอยู่เมื่อลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกๆ รู้ทั้งวงจตั้งแต่ตอนเริ่มตลอดจนตอนกลาง จนถึงตอนจบของละคร มนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งผู้ที่พวกเขารับไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาคิดว่ารู้จักชีวิตประวัติของผู้ที่พวกเขารับไหว้บูชา เวลานี้ลูกๆ ได้มาเพื่อที่จะรู้ชีวิตประวัติของทุกคนจากพ่อ เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ ลูกรู้ชีวิตประวัติของพ่อ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย และผู้นำทาง ท่านเรียกลูกว่าพันดาวส ลูกกลายเป็นผู้นำทางสำหรับทุกคน ลูกกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตามบอดและแสดงหนทางแก่ทุกคน เช่นที่พ่อเป็นผู้นำทางลูกก็ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกัน ลูกต้องแสดงหนทางแก่ทุกคน ลูกคือดวงวิญญาณและท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน เคยมีอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัดในบาร์ดแต่ไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ลูกๆ รู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือลูกกำลังกลายเป็นเทพจากมนุษยธรรมดา พวกเราเคยเป็นเทพและแล้วด้วยการใช้ 84 ชาติเกิดเราก็กลายเป็นสุทร พ่อมาเพื่อเปลี่ยนเราจากสุทรให้เป็นบราห์มิน จำเป็นต้องมีบราห์มินสำหรับไฟบูชาอยู่อย่างแน่นอน นี่คือนิเวศน์ของความรู้ ในบาร์ดพวกเขาสร้างไฟบูชาอยู่มากมาย ในสิ่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมนุมของอารยธรรมที่สร้างไฟบูชาอยู่มากมาย นี่คือนิเวศน์ของความรู้ที่ทั้งโลกเก่าจะถูกสังเวย เวลานี้ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับสิ่งนี้ มีมนุษย์มากมายในยุคเหล็ก เป็นโลกเก่าที่ใหญ่โตเช่นนั้น และทั้งหมดจะถูกทำลาย ไม่มีสิ่งใดจะเป็นประโยชน์เลย ในยุคทองทุกสิ่งจะใหม่ ที่นั่นมีสิ่งสกปรกมากมาย มนุษย์อยู่อย่างสกปรกมาก ผู้ที่ร่ำรวยอาศัยอยู่ในปราสาทราชวังที่ดีมาก ผู้ที่ยากจนอาศัยอยู่ในสภาพที่สกปรกในกระท่อม เวลานี้กระท่อมเหล่านั้นกำลังถูกทำลาย พวกเขาได้รับสถานที่อื่นที่จะอาศัยอยู่ และพวกเขา(รัฐบาล) ก็ขายที่ดินนั้นต่อไป เมื่อพวกเขาไม่ออกไปพวกเขาจะถูกบังคับให้ออกไป ผู้ที่ยากจนทนทุกข์ทรมานอย่างมากและผู้ที่มีความสุขก็ไม่ได้มีความสุขที่ถาวร หากพวกเขามีความสุขนั้นแล้วทำไมถึงมีการกล่าวว่าความสุขเป็นเหมือนหนึ่งหยดของมุลกา? พระเจ้าชีวาพูด: พ่อกำลังเปิดประตูสวรรค์ด้วยผู้เป็นแม่เหล่านี้ ไหของความรู้ได้วางไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ แล้วพวกเขาก็แจกจ่ายน้ำทิพย์ของความรู้แก่ทุกคน อย่างไรก็ตามหนทางของลูกคือหนทางครอบครัว ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง ลูกจึงทำให้ทุกคนสามารถนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมนุมเทพ ชุมชนที่ไม่บริสุทธิ์หมายถึงอาณาจักรของราวัน คานธีเคยพูดว่าควรจะมีอาณาจักรของราม แม้ว่าพวกเขาเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา” พวกเขาไม่ได้พิจารณาว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ พ่อได้ปลุกลูกๆ ให้ตื่นจากความมืดสนิท ลูกได้เข้ามาสู่ความสว่างอย่างสมบูรณ์ มนุษย์คิดว่าพวกเขาจะกลับมารับรู้ชีวิตด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ของเสียทั้งหมดของฮาร์ดแวร์ถูกทิ้งลงไปในแม่น้ำคงคา ในบางสถานที่ขยะของเสียทั้งหมดนั้นจะถูกนำไปที่พื้นที่เพาะปลูก สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ที่นั่นมีัญพิชมากมาย ไม่มี ความจำเป็นต้องใช้เงิน บาบามีประสบการณ์ ก่อนหน้านี้ฉันเคยถูกมาก ในยุคทองมีผู้คนน้อยนิดและทุกสิ่งก็ราคา ถูก ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานเวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านแสดงวิธีการที่ง่ายดายมากแก่ลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เป็นเพราะอัลลอยปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณที่ดวงวิญญาณถูกทำให้มัวหมอง ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งเวลานี้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน เวลานี้ลูกๆ ได้มาหาพ่อเพื่อเปลี่ยนจากจำแห่งหินให้เป็นจำแห่งความสูงส่ง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกและนายของโลกยุคทองเช่นกัน นี่คือนิเวศน์ของความรู้ พ่อหนึ่งท่านและทำให้ลูกๆ เป็นนายของโลกที่สูงส่ง ลูกรู้ว่าปราสาทราชวัง ฯลฯ ทั้งหมดที่นี้จะไม่มีประโยชน์ใด สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย อย่างไรก็ตามสิ่งใดอยู่ที่นี่หรือ? ประเทศอเมริกามีทองคำมากมาย แม้แต่ทองคำเล็กน้อยที่นี้ที่ผู้เป็นแม่ก็จะต้องถูกนำไปเพราะทองคำจะต้องใช้เพื่อชำระหนี้ ที่นั่นลูกมีเพียงทองคำและทองคำมากขึ้นเท่านั้น ที่นี้มีเปลือกหอยในขณะที่นั่นจะมีเพชร นี่เรียกว่ายุคเหล็ก บาร์ดคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย มันไม่เคยถูกทำลาย บาร์ดคือดินแดนที่สูงส่งที่สุด ลูกผู้เป็นแม่ยกระดับทั้งโลก จำเป็นต้องมีโลกใหม่สำหรับลูกอย่างแน่นอน โลกเก่าต้องถูกทำลาย เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกไม่ต้องละทิ้งสิ่งใด บาบามีพูดว่า: ขณะที่ทำทุกสิ่งเฝ้าแต่จดจำพ่อ แม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็กำลังจดจำพ่อผู้เป็นที่รัก ลูกพูดว่า: ได้โปรดมาและทำให้พวกเราสวยงามจากหน้าเกลียด ท่านเรียกว่าเป็นนักเดินทาง ลูกทั้งหมดคือนักเดินทางใช่ไหม? บ้านของลูกอยู่ที่นั่นที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ ลูกทำให้ทุกคนสามารถที่จะนั่งบนกองไฟของความรู้ ลูกทั้งหมดจะกลับบ้านหลังจากที่ได้จบสิ้นบุญที่ทั้งหมดแล้วลูกจะมาอีกครั้งและเริ่มใหม่ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมารับรู้ชีวิตและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งมากเท่านั้น ผู้เป็นแม่มีเวลา สติปัญญาของผู้ชายเฝ้าแต่ควงหมุ่นเกี่ยวกับธุรกิจ ฯลฯ ของเขา เหตุนี้เองพ่อจึงได้วางไว้บนศีรษะของผู้เป็นแม่ ที่นี้ภรรยาได้รับการบอกว่าสามีของเธอคือพระเจ้าของเธอ ลูกของเธอ ทุกสิ่งของเธอและเธอคือคนรับใช้ของเธอ เวลานี้พ่อทำให้ลูกผู้เป็นแม่สูงส่งอย่างยิ่ง เป็นลูกๆ ผู้หญิงที่ยกระดับบาร์ด บางคนถามบาบาว่าเป็นไปได้หรือไม่ที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการมาและการไปนี้ บาบามีพูดว่า: ใช้สำหรับบางเวลา อย่างไรก็ตามลูกๆ เล่นบทบาทรอบด้านตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ ทุกคนอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น พวกเขาเล่นบทบาทเพียงเล็กน้อยเท่านั้น พวกเขาไม่ได้ไปสวรรค์ การหลุดพ้นจากการมาและการไปกล่าวถึงผู้ที่เพียง

แต่มาในตอนจบและกลับไปทันทีเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถรับฟังความรู้ ฯลฯ เป็นผู้ที่เล่นบทบาทของเขาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบที่รับฟังความรู้นี้ บางดวงวิญญาณพูดว่าพวกเขาชอบที่นั่นเท่านั้น พวกเขาเพียงแค่ต้องการที่จะอยู่เบื้องบน จะเป็นอย่างไร? มันถูกกำหนดไว้ในละครที่หลังจากไปที่นั่น พวกเขามาในตอนท้ายอย่างแน่นอน สำหรับเวลาที่เหลือพวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจําระลึกถึง:

1. เป็นบราห์มินที่แท้จริงและแจกจ่ายน้ำทิพย์แห่งความรู้ให้กับทุกคน ทำให้ทุกคนสามารถนั่งบนกองไฟของความรู้
2. ในขณะที่ทำทุกสิ่งและดำเนินธุรกิจเพื่อหาเลี้ยงชีพของลูก จงอยู่ในการจดจําระลึกถึงพ่อเพื่อที่จะเปลี่ยนจากไมบริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และเตือนทุกคนถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นเกมในวัยเด็กที่ซุกซนด้วยการรักษาความสมดุลของการจดจําระลึกถึงและงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอและอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ การสูญเสียเวลาอันมีค่าของยุคบรรจบพบกันในเรื่องเล็กๆน้อยๆ ก็เหมือนกับการเล่นเกมในวัยเด็กที่ซุกซน เกมที่ซุกซนเหล่านั้นไม่เหมาะกับลูกอีกต่อไป ในสภาพของการปลดเกษียณ สิ่งเดียวที่เหลืออยู่คือการจดจําระลึกถึงพ่อและงานรับใช้ นอกจากสิ่งเหล่านี้อย่าให้มีสิ่งใดที่จะต้องจดจํา เมื่อลูกตื่นขึ้นมีเพียงการจดจําระลึกถึงและงานรับใช้ และเมื่อลูกไปนอนก็มีเพียงการจดจําระลึกถึงและงานรับใช้ รักษาสมดุลนี้ไว้เสมอ กลายเป็นตริกาสดาชิและเฉลิมฉลองพิธีจบสิ้นเรื่องเด็ก ๆ และชั้นสการในวัยเด็ก แล้วลูกจะถูกเรียกว่าผู้ที่อยู่ในสภาพปลดเกษียณ

คติพจน์: สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดคือความพอใจ จงอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ

*** โอม ซานติ ***